

Edició: Ajuntament d'Inca, Àrea de Cultura

Assessorament lingüístic: Servei Municipal de Normalització Lingüística

Imprès a: Neoprint

Dipòsit Legal: DL PM 0007-2018

La XI edició d'Incart la podem resumir en xifres: 57 artistes, 4 grans projectes, 7 espais expositius i 17 disciplines artístiques; però crec que és més just resumir-ho com un certamen en permanent transformació que s'ha convertit en un focus d'atracció per a tot tipus d'artistes i d'amants de l'ART. Aquest festival, així com altres esdeveniments a Inca, són sens dubte una manera de promocionar la cultura i, a la vegada, la ciutat. D'Incart, en podem dir que és una autèntica plataforma per donar a conèixer artistes i espais expositius d'Inca.

Durant aquests anys es pot dir que s'ha aconseguit assolir aquella fita que es marcà a la primera edició d'Incart, que és acostar l'art al ciutadà. De fet, s'ha superat amb escreix la idea inicial per la implicació d'artistes, l'associació Inquietart i els tècnics de l'Àrea de Cultura. Al llarg dels anys aquest projecte ha esdevingut una cita consolidada al calendari cultural de Mallorca, motiu d'orgull per a tota la ciutat, ja que es camina cap a recuperar una rica vida cultural al municipi.

Finalment, us convidam a gaudir del resultat de l'onzena edició d'Incart al llarg d'aquest catàleg, i animam els organitzadors a continuar amb aquesta immillorable tasca de difusió cultural.

Virgilio Moreno Sarrió
Batle d'Inca

El germen d'Incart ha anat mutant al llarg de les seves edicions, però el seu objectiu es manté: acostar l'art als ciutadans. La línia de feina s'ha centrat en l'art contemporani en totes les seves vessants possibles. A més, es treballa en la seva internacionalització per poder fer conèixer tant artistes d'altres indrets geogràfics com treure l'art illenc a fora. Així la xarxa entre artistes creix cada any. És per això que en aquesta darrera mostra ja es va presentar l'esdeveniment com un festival d'art d'un mes de durada. Els espais expositius, públics i privats, han estat similars a les altres edicions i es metamorfosen segons les necessitats artístiques.

Aquest catàleg pretén ser una mostra significativa de la X edició d'Incart. Ha estat possible per la participació dels artistes que componen el festival i per l'esforç de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament d'Inca, i la col·laboració de diferents organitzadors relacionats amb el món de l'art. A tots ells, gràcies.

LA IMATGE D'INCART

Cru, obra seleccionada com a imatge per a la XI edició d'Incarnat. Exposada a la mostra col·lectiva realitzada al Casal de Cultura Can Gelabert, Binissalem.

Cru

El cos de la dona sempre ha suposat un recurs inesgotable per vendre qualsevol cosa. Se l'ha utilitzat de totes les maneres possibles per publicitar productes, idees, conceptes... relacionats o no amb el gènere femení. El cos, i no les dones, ha estat motiu de nombrosos debats i enfrontaments dins la història de la humanitat: cos reproductor, cos sexualitzat, cos decoratiu... Cos, al cap i a la fi, al servei de la nostra espècie i majoritàriament del gènere masculí.

La protagonista de la fotografia ens mostra una dona que ha assumit aquesta situació. Una dona conscient del poder de la seva sexualitat, que mostra el seu esmer entre desafiant i resignada, com una venedora que ha après quin és el seu producte estrella. La seva actitud, sigui o no del gust de l'espectador, ens parla d'apoderament o "empoderament" femení, un terme relativament recent que no seria necessari si tot funcionàs igual per a les dones que per als homes. Aquest mot, desconegut per molta gent, fa referència a la voluntat d'assolir un control absolut sobre la pròpia vida i poder sobre el propi cos. Poder, implícit en els homes, que resulta encara xocant quan l'utilitzen les dones. Els convencionalismes socials castiguen contínuament les més agosarades, les que tenen iniciativa en determinats camps o les que adopten rols típicament masculins.

Per altra banda, tenim el costum de sumar-nos a les interpretacions simplistes i tradicionals, regides pel pensament masculí, que ens porten a veure provocació sexual davant quasi qualsevol nu. I no, no sempre un cos despul·lat demana una mirada lasciva. Hem d'aprendre a mirar als ulls de la propietària del cos, i intentar entendre el seu missatge.

Aquesta imatge és una crítica i un homenatge a la vegada. Cadascú, segons el seu bagatge i la seva sensibilitat, en farà seva la lectura.

Mar Agüera

CLAUSTRE DE SANT DOMINGO

Tomeu Vidal	8
Jesús de Miguel	9
Trafficjam	10
Ferran Aguiló	12
Jaume Canet	13
Antònia Rosa Huguet	14
Yana Vasilyeva	15
Wai Kit Lam	16
Marga Rotger	17
Otro Ente	18
Francisco García	20
Gori Mora	21
Lidia Oliver	22
Ana del Valle Ojeda	23
Rafel Bestard	24
Ronda Bautista	25
José Nieto	26
Cati Bestard	27
Antònia Oliver Vadell	28
Josep Santamaria	29
Wep Foundation	30

FUNDACIÓ ES CONVENT

Jean Luc Luis	32
----------------------	-----------

CASAL CAS METGE CIFRE

Joan Canyelles Bestard	33
Núria Sánchez	34
Gloria Regal	35
Toni Salom Vallés	36
Dio (Asier Guerrero)	37
Jaume Alós	38
Manny Cage (Manuel Bauzá)	39
Trina Ramis	40
Victòria Garcia Masdeu	41
Francesc Bonet	42
Tan a prop, tan enfora	43

SA QUARTERA Centre d'Art

Projecte Intervenció	44
Pep Guerrero	46
Curro Viera	47
Ramon Company	48
Marcos Vidal	49
Toni Garreta	50
David Campaner	51

CASAL DE CULTURA

Coll Bernat	52
EMMAT	53

TOMEU VIDAL

Escultura en ferro

L'obra més recent es compon de peces de ferro vertebrades a partir de referents vegetals. Aquestes estructures es van deslligant de qualsevol similitud amb el medi natural per anar cobrant autonomia i entitats pròpies i per anar generant un espai i univers propis que sorgeixen a partir de l'abstracció i de la visió de l'autor.

Són obres de múltiples formats, moltes de les quals han estat concebudes i plantejades en funció de l'espai expositiu per establir un diàleg i una constant interacció amb l'entorn en el qual habiten.

 tomeuvidal.org

JESÚS DE MIGUEL

Pintura

Jesús de Miguel és un supervivent de l'art de redefinir la cultura. A més de la seva obsessió per crear impressions inesperades de color i formes, va crear una forma de mostrar els extravagants girs d'informació generats pel subconscient i les seves infinites maneres de donar forma. Impressionisme de la introspecció.

Estils com dadaisme, còmic, punk, collage, lletres antigues i pintura rupestre es barregen per expressar l'inexpressable món dels sentiments i la consciència.

Les seves obres parlen a una part de l'espectador que rares vegades apareix directament de manera semàntica. És una forma de poesia visual que desencadena records d'innocència i jocs, portant formes rígides d'estils de cultura a algun tipus de reflexió d'un ésser anarquista i lliure d'amor. De fet, les seves obres expliquen a l'espectador que pot passar per alt el filtre de la ment.

El seu treball es defineix amb tal sentiment i sensibilitat que retorça la bogeria en coherència, salta protocols i resulta honest, no hi ha trucs, només la veritat. La mateixa veritat que sosté la sinceritat darrere la ironia, un genial cop de geni. Estètica, molta. Un sentit especial de colors, atrevint-se amb l'excés i controlant el blanc i negre.

Ell pot jugar amb tècniques com un nin juga amb una capsa de cartró. Espai exterior, horitzons bidimensionals amb una cinquena dimensió. Amb la seva excel·lent capacitat per a la felicitat, prova que pot haver-hi profunditat i profunditat en l'art sense tortura ni traïció. No hi ha angoixa, només transcendència i significat sense dolor.

Un joc per a l'intel·lecte, l'enteniment que no hi ha res tan seriós com el sentit de l'humor.

TRAFFICJAM

Videoprojecció

TRAFFICJAM és una trobada que té lloc a una ciutat diferent cada any, d'aquesta manera es genera una xarxa segons la visita a diferents països i facilita l'intercanvi i la mobilitat dels artistes visuals.

TRAFFICJAM #4 és una iniciativa dels artistes Kim Dotty Hachmann i Matthias Roth de Berlín, en col·laboració amb Marcos Vidal Font de l'Espai Sant Marc (Sineu), el Centre d'Art i Creació Ses Voltes (Palma) i el Casal de Cultura de Can Gelabert (Binissalem).

Durant el mes de març de 2015, en residència a l'Espai Sant Marc, vuit artistes d'Alemanya, Canadà, Lituània, Hong Kong, USA i Mallorca varen realitzar projectes de vídeo a l'illa. El resultat són els sis vídeos que es proposen.

Participants:

Kim Dotty Hachmann

Berlín, Alemanya

Lina Albrikiene

Vilnius, Lituània

Wai Kit Lam

Hong Kong, Xina

Laurie-Ann Dufour-Guérin

Quebec, Canadà

Matthias Roth

Berlín, Alemanya

Ginny Sykes

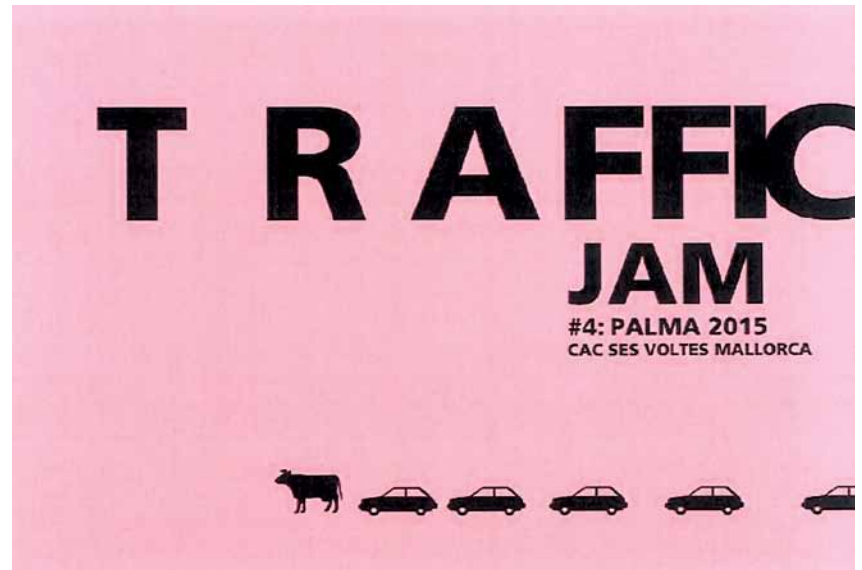
Chicago, Estats Units

Blanca Alonso Vidal

Binissalem, Mallorca, Espanya

Alberto Ramajo Cortés

Palma de Mallorca, Espanya

FERRAN AGUILÓ

Escultura en ferro

Ciutat de Mallorca, 1957. Treballa l'escultura des de principis dels vuitanta. De formació autodidacta, ha exposat a nombroses galeries de l'illa i, amb elles, ha participat a diferents fires d'art, nacionals i internacionals. El 2010, al Casal Solleric, presentà una retrospectiva de la seva feina. Empra sobretot el ferro i, encara que als inicis s'afirmà en la figuració (bestiaris, món vegetal, submarí...), actualment les seves peces s'acosten a l'abstracció, però sense abandonar les referències orgàniques. La seva és una recerca de significat a través de formes elementals, fetes amb materials pobres i tècniques simples, tot buscant la màxima expressivitat.

 Ferran Aguiló

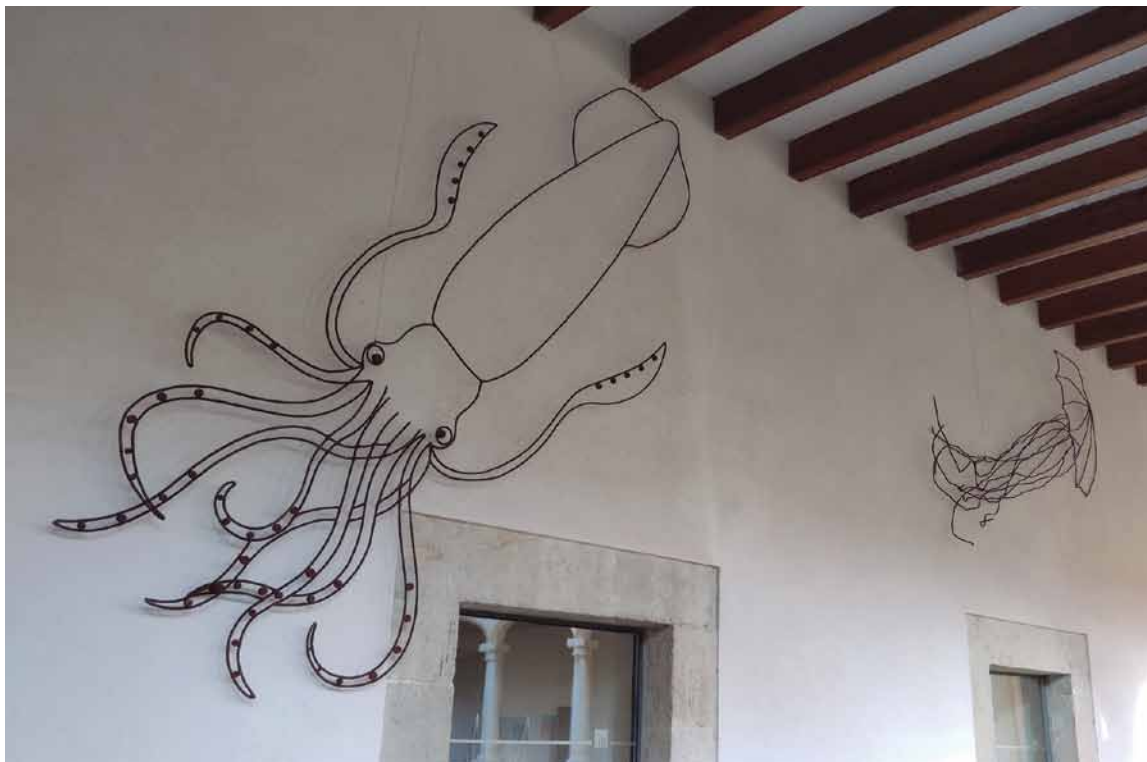

JAUME CANET

Escultura en ferro

Aquest artista, com si d'un alquimista de les formes de la natura es tractàs, arriba a nosaltres de la mà d'un univers creatiu que de ben segur a ningú deixa indiferent.

 jaumecanet.com

ANTÒNIA ROSA HUGUET

Instal·lació escultòrica

Assemblage d'objecte trobat, ceràmica i estampació de tinta sobre paper.

"0" digueres.

I ens abocarem a l'esfera avial que fou recer i fosca i teixit cordat en el so del tel·lúric abisme.

La recerca poètica en l'objecte trobat, transformat en cosmos primigeni a través de l'assemblage entre fusta-fang-paper-tinta, amb una voluntat d'investigació matèrica com a punt de partida, que en el procés ha esdevingut vers visual que ens interroga sobre l'espai originari dels éssers.

YANA VASILYEVA

Fotografia en videoprojecció

Interaction

La sexualitat humana és un dels darrers refugis de llibertat, el principal objecte de repressió i lluita passa pel seu territori, per la sobirania de la personalitat. La vacunació per a la tolerància, l'educació cultural, autoexpressió que encara avui significa necessitat. El treball és la festa de la vida i l'autoacceptació: interacció entre individus, les seves ànimes, ments. Interacció d'una persona i la natura; personalitat i societat.

Molecule of consciousness

El programa social de limitacions pot esborrar fàcilment la individualitat, modelant el teu cervell amb pensaments. Com models de fang, som esculpits com quelcom que posteriorment es convertirà en la nostra essència principal. El treball és una part del cicle, mostra etapes d'una des les molècules de la consciència des del naixement, frescor rosada, ment sense artificis, formació, famolenca d'explorar cap a la degradació, embriagadora anul·lació, total absorció per la societat.

 yanavph.tumblr.com

WAI KIT LAM

Videoart

Declaració d'artista

Confessió

Aquest treball consisteix en una sèrie de vídeos que presenten un diàleg entre dos personatges interpretats per la mateixa persona. A través d'aquests estranys diàlegs i respostes no convencionals, s'indaga en els diversos estats de la nostra existència.

El concepte d'aquesta sèrie està inspirat en la lluita que afrontam en la nostra experiència diària. M'agradaria saber si hi ha algun principi que puguem seguir i em deman si, honestament, sabem el que desitjam.

 waikitlam.com

MARGA ROTGER

Ceràmiques

Margalida Rotger Llompart presenta la seva nova sèrie "El Principi és la meitat del Tot", un conjunt de peces ceràmiques en el qual destaca l'ús particular que fa dels esmalts i l'empremta d'una obra íntegrament manufacturada.

 [margalidarotgerllompart](https://www.instagram.com/margalidarotgerllompart)

OTRO ENTE

Col·lectiva d'obra gràfica mexicana

Otro Ente és una selecció d'obra gràfica realitzada per artistes mexicans entre 2009 i 2015. Entre elles hi ha moltes peces de les quals vaig tenir l'oportunitat de veure com es gravaven les planxes xilogràfiques en el taller de CAC Ses Voltes o com s'estampaven les proves en la premsa litogràfica de l'Escola d'Arts Plàstiques d'Arteaga. En altres ocasions vaig conèixer l'artista més a fons en el seu estudi de Saltillo o bé en el de Zacatecas, o bé en el seu entorn familiar amb el plat de pozole a la taula. En el menor dels casos, algunes estampes van acabar a les meves mans per pur atzar. No importa, és impossible mostrar tota la inquietud i l'ebullició de l'escena del nord d'un país tan vast com Mèxic. No obstant això, aquesta identitat es resumeix en una mostra de tan sols vint-i-tres estampes de vuit artistes, ja que és només un tast de cinc mesos intensos.

Em vaig trobar amb un esperit al capvespre o bé l'esperit desganat es va deixar caure per les faldilles de la serra gelada. En un vessant entre pedres gravades amb amor i amb violència, jo les contemplava fent glopets a la meva Cheve (cervesa). No en vaig prendre més, no em va fer falta per al·lucinar perquè aquells solcs i l'esbalaïda realitat fessin un *aventón* fins a la meva consciència.

Aquí en teniu una mostra, la veu d'aquell assossegat ens. Com l'amor gravat en un ganivet en les penques per perdurar. Qui pot jutjar un país sencer, qui s'atreveix a clamar a altres déus més clements.

Perquè aquest ens no es conforma a apoderar-se dels artistes, que fan ferides als taulers locals i forats a les pedres. L'esperit reposat també aspira a viatjar, a pujar al camió que sigui i a creuar el toll. És un ens febril, productiu, famolenc per ficar-se en altres ulls, per contaminar un món estrany que no coneix.

Participants:

Ander

Tlaxcala, Mèxic

Citlali Córdova

Zacatecas, Mèxic

Ferlún

Puebla, Mèxic

Roko

Salttillo, Mèxic

Emérico Lezza

Salttillo, Mèxic

Omar Lezza

Salttillo, Mèxic

Valente

Veracruz, Mèxic

Doc Ramirez

Puebla, Mèxic

FRANCISCO GARCÍA

Escultura collage

En aquest projecte he cercat mostrar el collage des d'un punt de vista tridimensional, apropant-me a l'escultura i separant-me de les parets. La idea és mostrar objectes-obra que la gent pugui envoltar i recórrer. A més, cerc que la imatge general sigui semblant a la d'un calidoscopi, i que segons el punt de vista la peça canviï d'aspecte i color.

Els collages formen part d'una col·lecció creada a partir de daguerrotips de principis de segle XX. Aquests collages no pretenen reflectir cap concepte, només busc que aquestes imatges siguin l'"estampat" que decora les peces. Tracta que alguna cosa tan antiga, arcaica i estàtica com és un daguerrotip es converteixi en element dinàmic que dota de moviment la peça poligonal.

GORI MORA

Pintura

La percepció de la realitat davant d'una representació d'un cos és indeterminada a causa de tota la informació que rebem a través dels mitjans de comunicació i del context, tot això dicta la forma de com ens definim.

Les diferents alteritats que es formen queden emmascarades per una innocent exaltació i manipulació dels signes. Aquesta deconstrucció de la imatge de les persones crea una representació d'elles, a la qual es posa en debat la difícil relació entre la realitat i la seva representació. La informació dels cossos ens influeix a nosaltres des d'una forma modificadora i qüestionable. La modificació corporal i les tendències culturals d'avui dia van agafades de la mà. Ens posicionam davant d'una imatge, ens convertim en imatge per passar a ser una representació corporal.

 gorimora.com

LIDIA OLIVER

Dibuix

Estimar-te

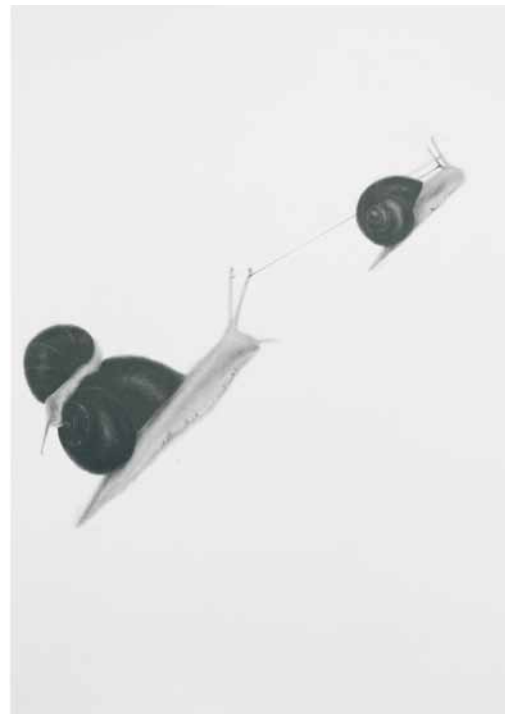
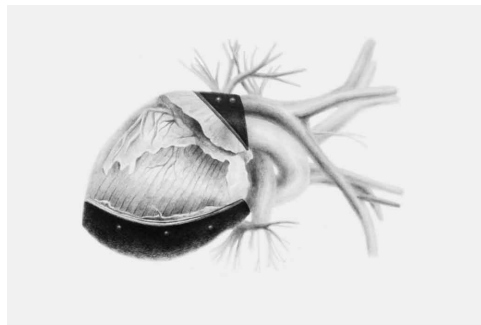
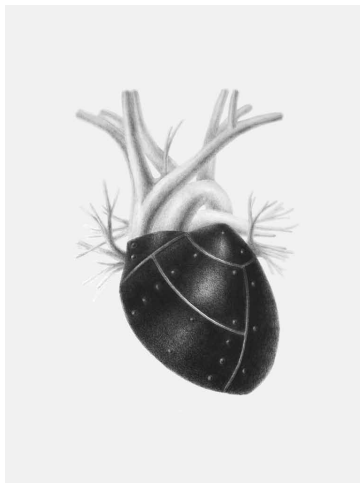
Cada dia el cor es posa l'armadura per aniquilar els possibles sentiments.

La vida transcorre d'una manera grisa i freda, però al mateix temps segura dintre de l'armadura.

Passen els anys, i per raons indescriptibles un bon dia aquest cor bombeja tan fort per estar al costat d'un altre cor que l'ha captivat, que els claus de l'armadura cauen i les parts metàl·liques es precipiten al buit.

El cor queda al descobert, fràgil, però decidit a viure

El cor queda al descobert, i no té por d'arriscar-se a estimar.

ANA DEL VALLE OJEDA

Pintura

Les meves obres estan pintades al natural. Cada vegada recorr més a aquesta forma de treballar perquè veig millor els colors i gaudesc de tenir les persones i les coses tan a prop. Els motius dels quadres segueixen suggerint de la mateixa manera, però, en lloc de compondre la imatge a través de les fotografies, ho faig amb les persones i les coses que tenc més a prop, adaptant la idea a la realitat.

 versionsofyou.com

RAFEL BESTARD

Pintura

 rafelbestard.tumblr.com

RONDA BAUTISTA

Fotografia

Ronda Bautista. Artista i investigadora. Els temes fonamentals de la seva obra són l'entorn i la insistència en la documentació, l'arxiu, l'anàlisi i la representació de la transformació paisatgística en diferents àrees geogràfiques.

Mirada selectiva, descontextualització, ironia, la ciutat com a suport d'idees o missatges aleatoris, allò efímer, "escultures anònimes", composicions entre l'ordre i el caos, memòria fragmentada, recorreguts repetitius, etc. són alguns dels temes de reflexió proposats a la sèrie *Conexión total*.

JOSÉ NIETO

@theapartmentman

No som conscients que la infància passa molt ràpid i nostra major ànsia en aquest període és créixer.

Escondite és un homenatge a tots aquells que no tenim pressa per créixer.

Un dels jocs favorits dels infants és jugar a amagar-se. El meu amagatall preferit de nin era asseure'm darrere la butaca de la meva àvia durant llargs minuts, mentre a les meves mans sostenia una Barbie i jugava amb ella sense que ningú pogués veure'm en aquell moment, excepte la meva àvia, que era la major còmplice d'aquell joc.

 [theapartmentman](#)

*Solo soñaba con desaparecer.
Ser alguien distinto, nada que esconder,
no tener tanta prisa por crecer.*

Christina Roseninge

CATI BESTARD

Fotografia

Ca s'abueta és una recerca sobre els records, els espais que habitam i el pas del temps.

En aquesta obra Cati Bestard utilitza el mitjà fotogràfic per explorar la relació intergeneracional i transcontinental entre ella i la seva padrina. D'Inca a Nova York, en un món globalitzat, en el qual el territori que habitam deixa de ser l'únic senyal d'identitat, però els records i el passat segueixen essent l'element mitjançant el qual construim el futur.

 catibestard.coma

ANTÒNIA OLIVER VADELL

instal·lació/escultura

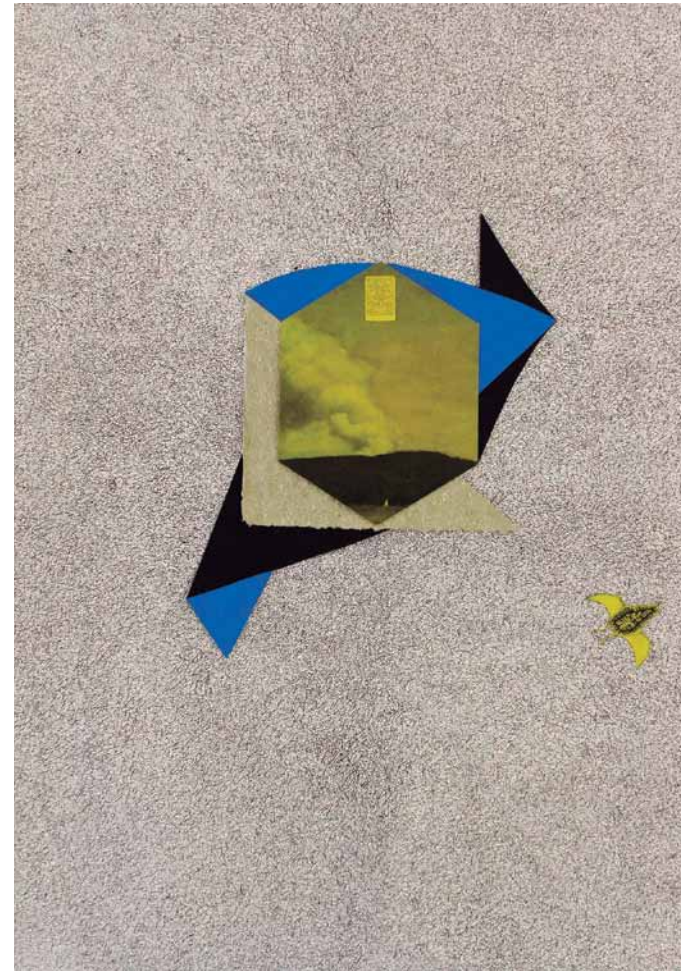
JOSEP SANTAMARIA

Dibuix, collage i pintura

Expectant i intrigat, tendesca imaginar quins són els límits de la meua pròpia percepció. Intent definir la frontera entre el que és real i el que sent com una il·lusió, com si estigués contemplant un miratge a l'horitzó llunyà. Com a artista, cerc expressar les sensacions que experiment en interactuar amb cada element del meu entorn, desentranant els significats que hi ha més enllà del que els meus sentits em diuen.

Aquestes inquietuds sobre la percepció m'impulsen a cercar respostes i noves perspectives, a intentar comprendre millor el recorregut de la nostra existència com a individus. Com si es tractàs d'un subconscient, la meua obra pretén mostrar una dimensió subjectiva i misteriosa, una imatge mental carregada de figures retallades i formes abstractes que convergeixen unides en un mateix plànol, cercant a la vegada que l'espectador es qüestioni la seva pròpia percepció sobre la realitat que l'envolta.

 josepsantamaria.com

WEP FOUNDATION

Projecte col·lectiu

WEP és una plataforma per a artistes i dissenyadors professionals amb identitat pròpia. A més, ofereix espais per a exposicions i esdeveniments, amb un nou punt de vista de l'art a Groningen, per als visitants.

La Fundació WEP es va crear a l'octubre de 2008 després de la venda de l'edifici de l'estudi de l'Acadèmia Minerva. Tres estudiants graduats van decidir fer-se càrrec de la propietat i establir-se allí com una nova iniciativa artística.

Participants:

Colien langerwerf

Eduard Bezembinder

Kaileigh Brouwer

Kyo den Braver

Nina Kuiper

Lente Oosterhuis

 <http://stichtingwep.nl>

EDUARD BEZEMBINDER

Dibuix

bezembinder.nl

TENEMOS EL SOL

Fotografía

Kaileigh Brouwer, Kyo den Braver, Nina Kuiper, Lente Oosterhuis

COLIEN IANGERWERF

Pintura

Facebook: Colien langerwerf

JEAN LUC LUIS

Fotografia

Fotògraf del carrer, immers en la ciutat, en la vida, estic buscant el meu espai amb una mirada amatent a través de la multitud urbana i escenes quotidianes que de vegades semblen suspeses en un fil, en un moment.

 ourjeanluc.tumblr.com

 [Jean Luc Luis](#)

JOAN CANYELLES BESTARD

Fotografia

Border fence situation 1

Aquesta instal·lació consisteix, en primer lloc, en imatges de pantalla de la frontera de Melilla. Aquestes han estat capturades a partir de vídeos compartits pels mitjans i gent anònima a Internet. En segon lloc, se li superposa una reixa de ferro i un rotllo de fil de ferro amb espines situat a una certa distància de la instal·lació.

Border fence situation 1 forma part del projecte Melilla (2015-present). El projecte, a pesar de tenir un nom que es relaciona amb un lloc i uns fets concrets, cerca trobar la relació entre la noció general de "frontera política" (ex. imatges) i la "frontera física" (ex. reixa de ferro) en particular.

Finalment el muntatge cerca crear contingut descriptiu sobre aquest tema i així ressaltar les relacions i significats que s'hi troben.

 joancanyelles.com

NÚRIA SÁNCHEZ

Fotografia

M'agrada captar allò que m'envolta mitjançant la fotografia, és la meua eina per expressar-me i comunicar-me. Treball amb analògic i m'agraden molt els nus, jugar amb les ombres amb el cos de la dona i l'entorn natural.

 nuriasanchez.com

GLORIA REGAL

Instal·lació

L'abisme feliç

Amb aquesta obra reflexion sobre el concepte "abisme". Per què ens fa por? Per què posam emperons? Llancem-nos al buit. Forma part d'una instal·lació de quatre peces que mostren diferents estats d'aquest concepte on cada pla cerca una continuïtat amb l'altra per tal de formar un conjunt.

 gloriaregal.tumblr.com

TONI SALOM VALLÉS

Gravat

La meva última sèrie de gravats es titula *Seres sensibles*, el títol prové d'un concepte budista que es refereix als éssers sensibles com a éssers ignorants que àdhuc no han aconseguit la saviesa o buditat, són éssers egoistes aferrats a formes i aparences.

He aprofitat aquest concepte per fer una crítica a la societat actual, representant persones atrapades en el seu propi univers ple de petjades i records que no els permeten avançar, lligant-los a un continu estat mental. Persones seguint un camí establert sense saber el que realment volen, ja que mai s'han molestat a indagar en el seu interior.

 toni.salom

DIO (Asier Guerrero)

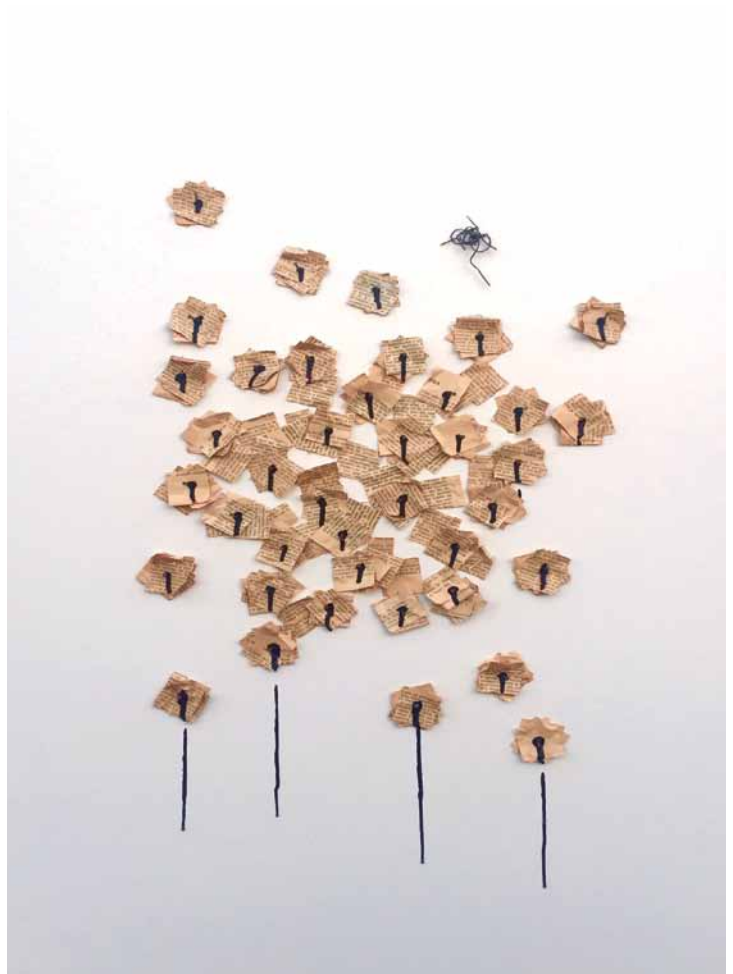
Pintura i vídeo

L'obra porta com a títol *Fight for your Art, Love your Life*. Es tracta d'una obra en la qual el propi artista apareix retratat assegut en un racó del seu estudi després d'haver-se barallat literalment amb el llenç en blanc i escriure a cops de puny la paraula fight, i de compondre la paraula love a força de petons.

El discurs de *Fight for your Art, Love your Life* presenta la idea de lluita que l'artista ha d'exercir fins que la seva obra dona fruits i de com aquesta lluita al final es transforma en amor cap a la seva obra, i per tant a la vida en si. Finalment l'artista es rendeix davant tanta lluita, davant la vida, i deixa que aquesta segueixi el seu curs sense expectatives i amb fluïdesa.

JAUME ALÓS

Pintura conceptual

MANNY CAGE (Manuel Bauzá)

Il·lustració, pintura

La meua obra es compon bàsicament d'il·lustració i pintura, principalment treball el tema de la naturalesa morta, a través de la qual pretenc retratar els costums i l'alimentació de la societat mallorquina. La meua obra apareix repleta de pa amb olis, sopes mallorquines, paelles, raors i diferents elements que veim dintre de la gastronomia i la cuina de Mallorca.

El meu estil de treball es troba en un punt mitjà entre l'abstracció i la figuració, apareixent com un híbrid entre aquestes dues tècniques de representació tots els dibuixos estan basats en la tècnica d'una sola pinzellada o un únic traç; a partir d'aquestes formes sinuoses i circulars pretenc representar objectes.

 bauzayramis.wordpress.com

TRINA RAMIS

Instal·lació i performance

El meu treball des de la performance, la instal·lació i l'acció artística en espais oberts està relacionat amb la necessitat d'exploració i comunicació amb l'entorn.

Investig sobre la importància de la influència familiar en l'experiència vital. Sensacions, accions, comportament i relacions des de la perspectiva dels vincles sistèmics que ens acompanyen.

Aquesta instal·lació és fruit d'una acció performativa que denuncia l'abús infantil i les seves seqüeles a l'adolescència i a la joventut. Parteix d'un vestit de comunió com a metàfora, entenent la primera comunió en un doble sentit. Per una part, les relacions d'abús infantil que porten a descobrir per primera vegada sensacions corporals desconegudes: invasió, culpa i mutilació de l'instint, i que s'experimenten des del silenci més absolut. Per l'altra, s'entra en comunió amb altres persones es del paper d'aparentar ser bona, de no mostrar cap acció espontània i de reprimir el desig.

 trinaramis.wordpress.com

VICTÒRIA GARCIA MASDEU

Instal·lació

Emergir

Quelcom, sortir d'un líquid en què estava immersit.

Els rajos de llum, les ones sonores, etc., sortir d'un medi després d'haver-lo travessat.
Sortir de l'obscuritat, de darrere quelcom que en tapava la vista.

Un curs d'aigua subterrània, sortir a la superfície.

FRANCESC BONET

Instal·lació

La instal·lació de *Shoe Collection* simula un mostrari de sabates, en el qual els materials emprats formen part de la simbologia de l'obra: teles de sac, fotografies i manuscrits antics conviuen amb materials de plàstic i de metacrilat. No cal deixar l'ahir per arribar millor al demà, no cal deixar les nostres arrels per acceptar les noves forces que ens arriben de fora. Els aires frescs refresquen les temprances de la vida i ens porten a veure-la des d'una perspectiva més ampla.

TAN A PROP TAN ENFORA

Exposició col·lectiva

Ens trobam davant una peça versàtil de vuit artistes, quatre de Mallorca i quatre d'Eivissa, que ens demostra que els petits formats, tot i les seves dimensions reduïdes, tenen molt a dir.

Aquesta obra es podria presentar com a vuit conjunts diferents, però aquí es mostra com un tot, com un conjunt caòtic, com una suma de mirades separades i unides per un gran poder dins la societat actual: els doblers o sous, com dirien a Eivissa.

Són creadors de dues illes properes, però a la vegada distants, amb unes arrels comunes, però divergents, creadors separats per la blava aigua mediterrània, font d'inspiració constant. "Tan a prop tan enfora" cerca provocar una reflexió a l'espectador sobre la importància de la terra com a lloc de naixement o com a lloc d'elecció per veure passar els dies i crear. També pretén acostar als illencs aquests artistes locals, tots ben coneguts al seu entorn, però al mateix temps desconeguts mar enllà.

Pocs quilòmetres s'han convertit en una barrera infranquejable per als creadors d'illes germanes...

... trenquem el caos de la distància, mostrem i donem a conèixer el que fan els artistes de les Illes, això sí, en petit format.

ARTISTES

Diana Bustamante

Fèlix Coll

Julia Riba

Doralice Souza

Carles Guash

Joan Costa

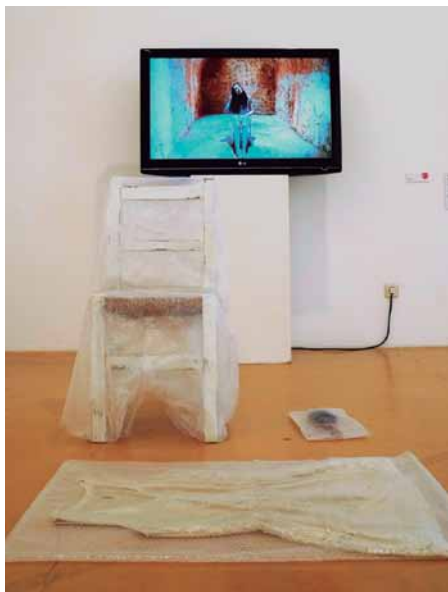
Luis Maraver i Joan Pascual

INTERVENCIÓ

El motiu d'aquesta exposició col·lectiva és mostrar sis llenguatges plàstics a partir d'un nexa comú: objectes o espais presos de la realitat i reconvertits en obra artística. Aquesta temàtica no és nova, però la diferència d'aquesta exposició se centra que s'inclou dins del festival d'art Incart, l'origen del qual es basa a traslladar l'art dels espais artístics per entrar en contacte amb el ciutadà del carrer.

Per tal raó es presenta aquest projecte en què l'espectador no entès podrà enfrontar-se a l'art contemporani a partir d'objectes que li són propers, però amb la diferència que han estat intervinguts per reconvertir-los en peces artístiques. Per facilitar aquesta comprensió s'inclou una cartella a la qual cada artista explica quins objectes sol manipular i els seus objectius. D'altra banda, el públic especialitzat podrà reconèixer l'obra d'alguns dels artistes seleccionats per a l'ocasió. Aquesta selecció també es relaciona amb els orígens de l'esdeveniment, en la mesura que pretén que tant artistes reconeguts com aquells que inicien la seva marxa en l'art es barregin per mostrar els seus treballs. Així doncs, Marcos Vidal, Antoni Garreta, Ramon Company, Pep Guerrero, Curro Viera i David Campaner compleixen amb les premisses d'aquesta mostra per treballar generalment amb elements de la realitat quotidiana i tenir unes carreres artístiques heterogènies

A aquesta primera situació s'afegeix una segona: la intervenció en un espai públic. Els sis artistes de la mostra, per a l'ocasió, han seleccionat i intervingut un espai dins de la ruta d'Incart: Claustre de Sant Domingo, Casal de Cultura i la façana de l'Ajuntament d'Inca. Els dits indrets es poden identificar en el fullet del festival. D'aquesta manera, es segueix la premissa inicial de l'esdeveniment i es vincula amb la intenció artística de cada obra exposada a Sa Quartera.

ARTISTES

Marcos Vidal	Antoni Garreta
Ramón Company	Pep Guerrero
Curro Viera	David Campaner

PEP GUERRERO

Quins objectes o espais sols intervenir?

Qualsevol objecte en desús.

Per què intervens espais o objectes?

És la meva manera habitual de treballar.

De la ruta d'Incarnat, quin espai has intervingut?

Claustre de Sant Domingo.

Per què has seleccionat aquest espai?

Cap raó en particular.

 pepguerrero.com

CURRO VIERA

Quins objectes o espais sols intervenir?

Principalment llocs abandonats o aquells on l'humà ha deixat de desenvolupar la seva activitat.

Per què intervens espais o objectes?

Els espais conserven una vaga atmosfera, retalls de les sensacions viscudes en ells. M'agrada jugar a endevinar-los.

De la ruta d'Incart, quin espai has intervingut?

El Claustre de Sant Domingo.

Per què has seleccionat aquest espai?

Mera intuïció, una sensació motivada per la pedra i la seva confrontació amb l'activitat, comuna a l'espai i les fotos.

 curroviera.wixsite.com

RAMON COMPANY

Quins objectes o espais sols intervenir?

He treballat la intervenció en exteriors de manera més rotunda, també ho he fet amb instal·lacions en interior. La meva última intervenció la vaig realitzar amb la peça *Where* a la muralla medieval d'Alcúdia.

Per què intervens espais o objectes?

M'atreu la idea d'intervenir en espais exteriors, crec que afavoreix un discurs obert i descontextualitza l'espai tancat, aporta una altra dimensió. D'altra banda, l'accés que té l'espectador, sense haver de visitar un centre d'art, socialitza d'alguna manera l'obra i crea varietat de lectures i interpretacions.

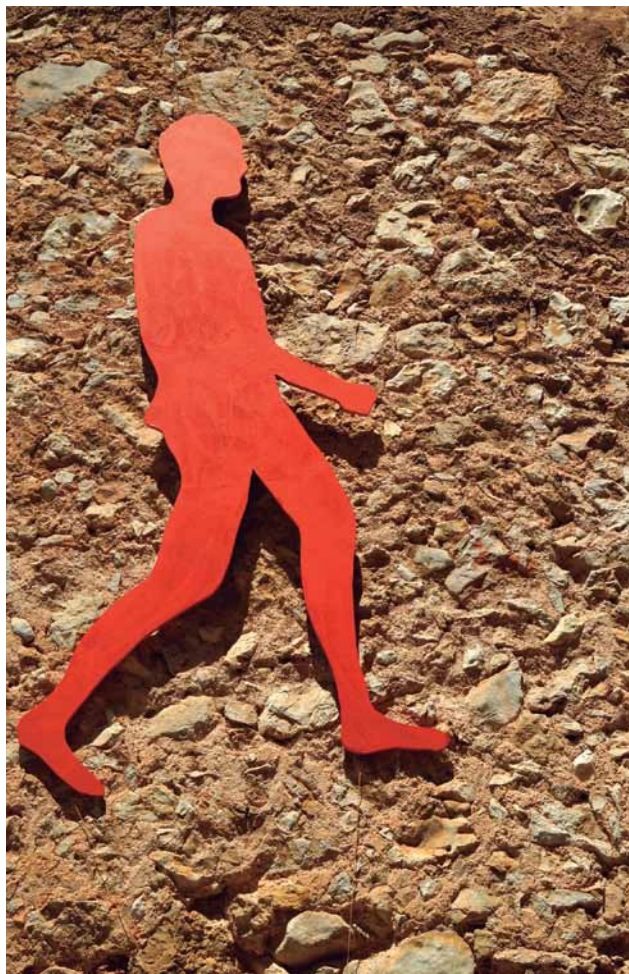
De la ruta d'Incart, quin espai has intervingut?

La façana del Claustre de Sant Domingo.

Per què has seleccionat aquest espai?

Em sembla que el lloc és interessant, crea un espai rectangular amb diferents punts de vista i, a més, és una façana bastant neta a on l'obra pot funcionar bé i aconseguir l'objectiu esmentat anteriorment.

 ramoncompany.es

MARCOS VIDAL

Quins objectes o espais sols intervenir?

Solc intervenir interiors, parets. Però també he fet intervencions en l'exterior.

Per què intervens espais o objectes?

És una espècie de joc amb els objectes i la realitat.

De la ruta d'Incart, quin espai has intervingut?

La balconada de l'Ajuntament.

Per què has seleccionat aquest espai?

Perquè és un lloc emblemàtic, té un valor simbòlic i gran visibilitat.

 marcosvidal.tumblr.com

TONI GARRETA

Quins objectes o espais sols intervenir?

Objectes quotidians, material de construcció... Objectes que al seu moment van donar un servei i van deixar de tenir valor en acabar la seva funció, com els palets.

Per què intervens espais o objectes?

Recorden l'ésser humà com a membre d'una societat. L'objecte o l'espai simbolitzarien una etapa d'aquesta vida. D'altra banda, no tots els esdeveniments culturals presenten la diversitat d'espais que ofereix Incart. La intervenció en espais públics com Sa Quartera, per la seva estructura, convida a la instal·lació. Alhora, la intervenció en espais on la història va deixar petjada relacionada amb la meua obra em convida a fusionar-ho amb l'art.

De la ruta d'Incart, quin espai has intervingut?

Em va atreure intervenir un lloc com és el Claustre de Sant Domingo.

Per què has seleccionat aquest espai?

A causa de la història que recull el lloc. En concret el moment en què es va convertir en presó en la Guerra Civil espanyola, i més a causa d'un punt sentimental. En ella fou empresonat el meu avi per pertànyer al partit comunista.

 [antonigarreta](#)

DAVID CAMPANER

Quins objectes o espais sols intervenir?

Els objectes que solen aparèixer en la meua obra són quotidians. Poden ser des de plats usats amb els seus cruïssos naturals per l'ús o estructures de mobles.

Per què intervens espais o objectes?

Tract objectes perquè m'agrada la reflexió entre el que desapareix i el que es queda. Sempre des d'un punt de vista del fracàs, és a dir, com aquests objectes van tenir una funció predeterminada i van acabar sense ús.

De la ruta d'Incart, quin espai has intervingut?

Casal de Cultura.

Per què has seleccionat aquest espai?

En la meua obra sol aparèixer la paraula *walk*. Per aquesta raó he seleccionat un espai exterior, ja que és una zona freqüentada per vianants. D'aquesta manera, els caminants, sense saber-ho, formaran part de l'obra realitzant simplement allò que diu la paraula. Però no s'adonaran que al mateix moment que caminen les seves vides passen, continuen...

 davidcampaner

COLL BERNAT

Escultura en ferro

Escultor que es troba a mig camí entre l'autodidacte i el deixeble. Treballant elements primigenis com el ferro i la pedra al començament i després també la ceràmica, Coll Bernat ens mostra tradició i modernitat a les seves obres.

El conjunt *Sense identitat* està format en aquesta mostra per quatre escultures de ferro i ceràmica. Les obres són de gran alçada, sobergues, i hi destaquen especialment les màscares inertes, inexpressives, però a la mateixa vegada imponents.

ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA ANTONI TORRANDELL

Petits concerts

Es tracta d'un esdeveniment amb un format diferent a d'altres organitzats per l'Escola, en el qual es pretén motivar els alumnes i oferir un espectacle musical dintre del festival d'art del municipi. L'objectiu és presentar un esdeveniment fresc i dinàmic. La durada de les actuacions ha estat d'un temps inferior a d'altres audicions. A més, s'ha ideat amb un format informal i proper.

L'Àrea de Cultura de l'Ajuntament d'Inca i Can Gelabert agraeixen la participació de tots els artistes que han fet possible aquesta edició.

Ajuntament d'Inca

Cani Celabert
CASA DE CULTURA

+INFO [INCART](#) | [INCACIUTAT.COM](#) | [INCARTFEST.TUMBLR.COM](#) |